

[Federspiel.]

videre og tænke sig, at en sådan international autoritet opretter et kontor her i København, og at der derefter opstår konflikter mellem det pågældende kontor på grund af dets embedsførelse og den danske stat. Så er situationen heller ikke helt så let, som den vil være, hvis det drejer sig om en diplomatisk udsending, der har begået dadelværdige handlinger; i så tilfælde henvender man sig til det pågældende land, og sagen ordner sig i reglen.

Med denne begrundelse vil jeg meget henstille til den højtærede udenrigsminister at præcisere lidt nærmere, hvor langt disse privilegier og immuniteter skal gå, og jeg vil her pege på — hvad jeg allerede gjorde i mine indledende bemærkninger — det ordvalg, som er anvendt i De Forenede Nationers pagt: de til opfyldelsen af organisationens formål og til uafhængig udførelse af embedsmændenes og de pågældende eksperter og repræsentanters hverv fornødne rettigheder.

Når jeg rejser dette spørgsmål, er det, fordi det jo her drejer sig om en lov af ikke helt samme karakter som en almindelig lov, der kan ændres når som helst. Det drejer sig her om et aktstykke, som indgår i hele det mellemfolkelige samkvem. Vi har derved lagt os fast på denne linie, hvorefter vi vil indrømme internationale myndigheder og deres embedsmænd og repræsentanter visse rettigheder — og det er meget vanskeligt senere at trække i land med hensyn til den slags ting. Jeg tror derfor, at det — for at forebygge konflikter i så høj grad, som den slags nu kan forebygges — ville være rigtigt at begrænse den bemyndigelse, som vi her fra rigsdagens side giver regeringen til at indrømme immuniteter og rettigheder, med visse ord, der antyder, at det kun skal dreje sig om de immuniteter og rettigheder, som er nødvendige for opfyldelsen af organisationernes formål og for sikringen af den uafhængige udførelse af de dermed forbundne hverv.

Foss: Det perspektiv, som den ærede ordfører for venstre (Federspiel) oprullede, er selvfølgelig ikke uden interesse, og jeg mener også, at man meget vel kan have visse betænkeligheder i retning af, hvor langt man bør gå i denne sag. Jeg har forsåvidt fuld tillid til vort lands udenrigsledelse og til det forum, for hvilket man vel også vil beskæftige sig med et sådant spørgsmål, nemlig det udenrigspolitiske nævn, og tror ikke, at man vil gå videre end nødvendigt. På den anden side er det klart, at vi ikke kan

tage nogen særstilling i forhold til den stilling, man tager i andre lande, når vi vil være med i det internationale samarbejde.

Når man nu er inde på disse problemer, vil det være naturligt at drage en parallel med noget, som er meget let at overskue, nemlig det nordiske råd, der jo forhåbentlig vil blive oprettet i en ikke altfor fjern fremtid. Jeg går ud fra, at når vi kommer så vidt, bliver der ikke brug for forholdsregler af denne art, men jeg skal overlade det til den højtærede udenrigsminister at uddybe sagen nærmere — jeg ser, der foregår visse forhandlinger i øjeblikket. Jeg skal derfor nøjes med på mit partis vegne at anbefale lovforslaget.

P. N. Petersen (Røje): I den interessante ordførertale, som det ærede medlem hr. Ernst Christiansen holdt, beklagede han, at der var for ringe kontakt mellem Europarådet og rigsdagen, og selvom forholdet vel nok er det, at de forskellige politiske partiers repræsentanter informerer grupperne, er det alligevel sådan, at hvis der kan findes endnu mere praktiske former for en sådan kontakt, er jeg enig med det ærede medlem hr. Ernst Christiansen i, at det ville være ønskeligt.

Jeg skal ikke nægte, at det gjorde et stærkt indtryk, da Spaak for kort tid siden nedlagde sit mandat på den dramatiske måde, som han gjorde, og som i høj grad var egnet til at opfordre til, at vi fik nærmere besked om, hvad det var, som i virkeligheden foregik indenfor denne institution. Det ærede medlem sagde også — og det blev jo i høj grad understreget af det ærede medlem hr. Federspiel —, at man måske i fremtiden skal være lidt mere varsom med at drage flere institutioner ind under dette område, men det forekommer mig, at man fra rigsdagens side meget vel kan gå ind for de organer, der er tale om i det foreliggende lovforslag. Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til gennemførelse.

Chr. Nielsen: Det foreliggende lovforslag tilsigter at give rettigheder og immuniteter til de internationale organisationer, Danmark senest har tilsluttet sig: Europarådet og Atlantpagtorganisationen,

Som modstander af begge disse internationale organisationer vil jeg også vende mig imod, at man tiltræder dette lovforslag.

Det er blevet sagt, at der i Danmark hersker et forbløffende ukendskab til Europarådets arbejde, og der er anstillet visse betragtninger fra ordførernes side